

- 1) fri Jordemoderhjælp, d. v. s. Honorar for ydet Fødselshjælp og dermed i Forbindelse staaende Hjælp til Barselkvinde og Barn samt Forbindsstoffer, Vat og lign.
- 2) Lægehjælp i Tilfælde hvor Jordemoder eller vedkommende Læge har skønnet det nødvendigt at undergive den fødende Kvinde Lægebehandling,
- 3) en daglige Pengehjælp i 14 Dage af den Størrelse som de paagældende har sikret sig i Tilfælde af Sygdom; og forsaavidt Barselsengen udstrækkes udover 14 Dage, skal Sygehjælp ydes, saalænge Barselsengen varer. Forslaget herom findes aftrykt under E. § 19 A 1—3.

<i>Udgifterne</i> ved den nugældende Ordning er som tidligere anført . . . . .ca.	900 000 Kr.
Der fødes i Danmark ca. 72 000 Børn aarligt, og man regner, at ca. 55 000 Fødsler falder paa Sygekasserne. Forsaavidt man regner med, at Jordemoderhonoraret kan fastsættes til 20 Kr. pr. Barseltilfælde, bliver Udgiften til Ydelse af Jordemoderhonorar	1 100 000 —
Udgiften til Forbindsstoffer, Vat og lign. der kun kan ansættes rent skønsmæssigt, anslaaes til 1 Kr. pr. Fødsel, altsaa ialt . . . . .ca.	55 000 —
Udgiften til Pengehjælpen i 14 Dage vil formentlig med den foran givne Oplysning om Kvindernes Fordeling paa de forskellige Pengehjælps-satser og under Forudsætning af, at der falder forholdsvis lige mange Fødsler paa de forskellige Pengehjælpssatser, blive ca. 470 000, men det er jo ikke usandsynligt, at det særlig er de ganske unge — og ugifte — Kvinder, der ikke har sikret sig Pengehjælp, saaledes at de gifte Kvinder er forholdsvis talrigest repræsenteret paa de øvrige Satser. Man anslaar under Hensyn hertil denne Udgift til . . . . .ca.	550 000 —
Herefter bliver Kassernes <i>samlede Udgifter</i> . . . . .ca.	1 700 000 —
og den samlede <i>Merudgift</i> ved dette Udvalgets Forslag bliver da . . . . .ca.	800 000 —

hvoraf de 600 000 falder paa Sygeforsikringen og de 200 000 paa Statskassen. Herved bemærkes dog, at der ikke i ovenstaaende Udgiftsopgørelse er regnet med Udgifter til Lægehjælp ved Fødsel, men man regner ikke med, at Udvalgets Forslag vil medføre nogen Merudgift paa dette Omraade.

Naar Spørgsmaalet om den ved Udvalgets Forslag foranledigede Merudgift saavel for Sygekasserne som for Statskassen skal tages under Overvejelse, ønsker Udvalget dog at bemærke, at det er et stort Spørgsmaal, om der i det lange Løb vil blive Tale om en Merudgift. Udvalget havde gerne ønsket, at Ydelserne kunde være sat højere op, men man har ment, at man maatte foreslaa en Ordning, der paa den ene Side var forsvarlig og paa den anden Side ikke stillede større Krav om økonomiske Ofre, end det strengt forsvarlige krævede. Men man anser som sagt den foreslaaede Ordning for forsvarlig, og man mener, den vil være en væsentlig Forbedring set i Forhold til den nuværende Tilstand. Man vil nu være sikker paa, at de fødende Kvinder undergives den bedst mulige Jordemoderbehandling; man vil være sikker paa, at de har Adgang til Lægehjælp i det Omfang, som det er nødvendigt, og der vil blive givet dem en lille Pengehjælp i de 14 Dage, de forudsættes at holde Sengen paa Grund af Fødslen. Mange Sygdomme opstaar eller forværres under en daarlig passet Fødsel, og en forsvarlig Ordning af dette Spørgsmaals Løsning vil derfor kunne fjerne Aarsagen til senere Sygdomme og deraf foranledigede Udgifter saavel for Statskassen som for Sygeforsikringen. Man henviser i saa Henseende til det af Professor Gammeltoft i sin Redegørelse nærmere udviklede. Og endnu en Ting maa i denne Forbindelse anføres. Den ovenfor skitserede Ordning er *kun et Led* i hele den Ordning, Udvalget foreslaar. Som det vil fremgaa af det følgende foreslaar Udvalget en ret gennemgribende Ændring af Reglerne om den Hjælp, der ydes de Kvinder, der omfattes